

POSUDEK

na diplomovou práci studentky Lucie Křenkové na téma: *Metodika vyšetřování sexuálních trestných činů*

Autorka si pro svoji diplomovou práci zvolila převážně kriminalistické, ovšem velmi aktuální téma. Její diplomová práce obsahuje 57 stran textu (takže je na spodní hranici normy), cizojazyčné resumé i dostatečný seznam odborné literatury.

Práce je strukturována do nezvykle velkého počtu patnácti kapitol. V úvodní kapitole autorka prezentuje důvody výběru tématu, cíle práce i použité metody (analýza odborné literatury i statistik, komparace, syntéza).

Druhá, poměrně velmi stručná, kapitola je věnována historickému posuzování sexuálních trestných činů na našem území.

Třetí kapitola pojímá jednotlivé trestné činy proti důstojnosti v sexuální oblasti podle současné právní úpravy. Pokud autorka na s. 6 hovoří o novelách trestného činu znásilnění, měla uvést také čísla zákonů, kterými byla skutková podstata tohoto trestného činu novelizována. Na s. 6 a 7 je tato skutková podstata nefunkčně dvakrát opakována. Výklad tzv. kvalifikovaného pokusu a přípravy trestného činu znásilnění je nepřesný (s. 7). Naproti tomu u tohoto trestného činu postrádám důležitý výklad kvalifikované skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) TrZ (zejména co je míněno „pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží“).

Kapitola čtvrtá je nazvána prakticky stejně jako celá diplomová práce (metodika vyšetřování). Rovněž tato kapitola je více než kusá.

V následujících kapitolách se autorka věnuje typickým způsobům páchaní sexuálních trestných činů, charakteristikám jejich pachatelů a obětí a stopám.

Rovněž desátá kapitola nazvaná Zvláštnosti předmětu vyšetřování je velmi kusá, když je obsažena jen na polovině jedné straně textu. Totéž platí o jedenácté kapitole (Podněty k vyšetřování).

Dvanáctá kapitola nazvaná Úkony spojené s vyšetřováním sexuálních trestných činů by asi měla tvořit jádro tématu. Rovněž v této kapitole nacházím určité nejasnosti, jako např. tvrzení, že „rekognice není u těchto trestných činů často využívána“ (s. 46). Pokud jde o expertízy, postrádám psychologický znalecký posudek, který je u těchto trestných činů typický jak v případech jejich pachatelů, tak i obětí.

Naproti tomu oceňuji autorkou použité statistické údaje, které jsou obsahem 14. kapitoly, ovšem nerozumím tomu, co je míněno „mravnostní trestné činy spáchané pod vlivem“ (s. 54) – pod vlivem koho nebo čeho?

Kapitola patnáctá obsahuje závěr práce, který sice představuje autorčiny názory, z nichž některé jsou velmi problematické. Co např. mínila tím, že „o trochu horší případy se jedná, když jsou...páchány na dětech“, a jak si konkrétně představuje lepší prevenci této kriminality.

Předběžně hodnotím předloženou diplomovou práci třetím klasifikačním stupněm. Při obhajobě by se diplomantka měla zaměřit mj. na podmínky svědeckých výslechů obětí těchto trestných činů, zejména pak dětí (kde se tyto výslechy provádí, kdo je vyslychající, kdo je přítomen atd.). Měla by též vysvětlit, co jsou v těchto případech neodkladné a neopakovatelné úkony, v jakých případech se provádí a jaká je jejich účinnost.

V Plzni 9. 5. 2018

JUDr. Jindřich F a s t n e r
oponent diplomové práce

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra trestního práva